

Tolvte Møde.

Onsdag den 20de Oktober, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1898 til 31te Marts 1899.

Forhandlingen genoptoges.

Th. Nielsen: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet, er det for at henlede Opmærksomheden paa nogle Smaabevillinger, som findes saavel paa denne Finanslov som paa foregaaende Finanslove, men som jeg mener ere alt for smaa under Hensyn til den Betydning, de have. Jeg skal saaledes tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en Bevilling, der staar paa § 18 under „Husdyravlens Fremme“. Det er vel ikke Husdyr, der her er Tale om, det er vel nærmest Insekter; det er nemlig Bier. Vi kende jo alle sammen Bierne. Naar der er Tale om et Symbol paa Flid og Virksomhed, er det jo gerne Bien, der bruges som et saadant Symbol. Jeg tror nu ikke, at Bierne kunne komme ind under den ny Bevilling paa Finansloven til Avlscen-
trer, for der er vel ingen, som rigtig kan forædle dem, men desuagtet mener jeg, at Bierne have stor Betydning. Det er et sundt og værdifuldt Næringsmiddel, som de tilvirke, og der er endogsaa dem, som paa-
staa, at Dyrene i en enkelt Bikube kunne en varm Sommerdag indsamle 16 Pd. Honning. Men naar dette Næringsmiddel ikke bliver udnyttet her til Lands saa godt, som ske kunde, kommer det vist af Mangel paa Kendskab til Biernes Forhold og Maaden, hvorpaa de skulle behandles. Læder ens Nabo Tab, beror det jo gerne paa Ukendskab til den Ting, han har med at gøre. Der er en Bevilling paa 3,000 Kr. til Biavlens Fremme, men det mener jeg er alt for lidt, den maa i det mindste fordobles. Jeg tror, at mange Smaafolk derved kunde blive satte i Stand til at faa en virkelig Bi-Indtægt.

Den næste Bevilling, jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er den, der findes under Indenrigsministeriet, § 19

III. A. 11. til Haandværkssvendenes Rejseforeninger. Vi kende jo alle sammen, navnlig de ældre af os, den Frygt, som særlig enligt boende Folk og Kvinder føle, naar der er Tale om, at der kommer Bosser. Det ere vi jo ganske vist komne bort fra nu, idet det er forbudt at gaa omkring og tigge, og det er meget prisværdigt, at det er forbudt de rejsende Haandværkssvende at „fægte“. Men hvad de ordentlige, unge, arbejdsdygtige og arbejdssøgende Svende angaar, have Rejseforeningerne jo til Formaal at søge at holde dem uden for de egentlig fordærvede Personer, som ernære sig ved at gaa omkring og tigge og tit søge at ødelægge de unge. Rejseforeningerne have i deres Vedtægter Bestemmelser, som kunne sikre os, at de Beløb, som Staten giver hertil, virkelig komme gode og dygtige Folk til gode. Der er nemlig f. Eks. Bestemmelser om, at der skal gaa 3 Maaneder imellem, at en Svend kan nyde Understøttelse i samme By. Han kan altsaa ikke komme og søge Understøttelse i en By, hvor han alt har nydt Understøttelse, før 3 Maaneder ere forløbene. Bevillingen paa 6,000 Kr. til dette Øjemed har nu staaet siden 1895 — jeg tror, det var den Gang, den blev forhøjet til 6,000 Kr. Men dette Beløb er utilstækkeligt. I 1893 fandtes der i alt 51 Svendehjem her i Landet, og der er ingen Tvivl om, at deres Antal senere er forøget betydeligt. Men Forholdene paa disse Svendehjem ere desværre ikke tilfredsstillende. Thi naar en Svend opfylder de Betingelser, der stilles for at være Medlem af Rejseforeningen, maatte han kunne vente, at han, naar han kom til en By for at overnatte, kunde faa en Dags Forplejning. Det er imidlertid desværre saadan, at i enkelte Byer kan der kun ydes Nattelogis og halv Forplejning. Det er kun faa eller i det mindste ikke mange Byers Svendehjem, der kunne yde en fuld Dags Forplejning til den rejsende Svend. Jeg mener, at det har stor Betydning for de unge Mennesker, der ere nødte til at rejse for at søge deres Brød, at de, naar de ikke maa tigge, i det mindste kunne faa gratis Ophold et Døgn i en By.

Det, som jeg egentlig særlig vilde bede Finansudvalget og den højtærede Kultusminister om at tænke lidt over, er en Post paa § 21, nemlig Tilskuddet til Selskabet „Kædens“ Arbejds- og Forsørgelsesanstalt for blinde Kvinder. „Kæden“ er jo et Selskab, som har bestaaet i mange Aar. Saa vidt jeg husker, var det omkring 1825, det blev oprettet med det Formaal at tage